

κρίνατο, ἡ παρθένος ἐγερεθεῖσα ἔθετο αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ γονυπετήσασα ἐνώπιόν του ἐδέετο αὐτὴς λέγουσα :

— Εἰσάκουσον, γλυκύτατέ μου υἱέ, τῆς δεήσεως τῶν τεθλιμμένων.

Τότε τὸ ἅγιον βρέφος, λαβὼν διὰ τῆς χειρὸς ἐκ τοῦ αἵματος, ὅπερ ἀνέβλυζεν ἀπὸ τοῦ στήθους τοῦ σκηπτροῦχου φάσματος, ἔγραψεν ἐπὶ τῆς τραπέζης λόγους τινάς... Τότε τὰ κηρία ἐθέσθησαν, φοβερός σεισμός ἐκλόνησε τὸ παρεκκλησίον, καὶ αὐτὸς ἔπεσε χυμὶ ἀναισθητός.

Ἐδραμον ἡμέσως εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εὖρον ἐπ' αὐτοῦ διὰ νωποῦ αἵματος γεγραμμένην τὴν λέξιν ἐκδίκησις... ἀπέξεναν αὐτὴν καὶ ἐκαθάρισαν τὴν σανίδα... Ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Ἀγίων Πάντων, ἐπανεφαίνετο ἐρυθρότερα ἢ πρὶν... καὶ τοῦτο διήρκεσεν ἄχρι τῆς σφαγῆς τοῦ Σικελικοῦ Ἑσπερινοῦ. Ὁ παντοδύναμος ἡδύνατο βεβαιῶς νὰ κάμῃ τὸ θαῦμα τοῦτο· ἀλλ' ἐγὼ φρονῶ ὅτι δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν δεισιδαιμονίαν. Ὅπως δὴποτε, ἡ τοιαύτη παράδοσις ἀποδεικνύει εἰς ποῖον βαθμὸν εἶχε φθάσῃ τὸ κατὰ τῶν Γάλλων μῖσος τοῦ πλήθους, πειθόμενου ὅτι ὁ οὐρανὸς εἶχε συμμαχήσῃ μετ' αὐτοῦ, ὅπως ἐκδικηθῇ κατὰ τῶν δεσποτῶν του...

Ποῖον εἶναι τὸ ἐπιμύθιον τοῦ βιβλίου τούτου ; Ἡ μωρία, ἥτις λαλεῖ ὡς ὁ μέθυσος βυδίζῃ, ἐτοιμάζεται νὰ ρίψῃ κατ' αὐτοῦ τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος. Ἔστω. Ἄν οἱ νόες, οἱ εἰθισμένοι νὰ εἰσδύωσι σκεπτόμενοι εἰς τὸν λόγον αὐτὸν τῶν πραγμάτων, μάθωσιν, ἐκ τῆς ἱστορίας ταύτης, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐγκλήματος γεννᾶται ἡ ἐκδίκησις, καὶ ὅτι διὰ διηνηκοῦς ἀλληλουχίας τῶν γεγονότων, ἀπὸ τῆς ἐκδικήσεως τὸ ἔγκλημα· ὅτι, ὅταν ἡ ἀρετὴ ἀπολέσῃ πᾶν θέλητρον, οὐδὲν δύναται ν' ἀναχατίσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν κακουργημάτων κάλλιον τοῦ τρόμου τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν τοῦ κακοῦ, καὶ ὅτι δέον νὰ χαλινάγωγῶμεν αὐτὸν διὰ τοῦ τρόμου, ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα διὰ τῆς ἀγάπης, ἂν μάθωσιν, λέγω, τὰς ἀληθείας ταύτας· δὲν ἀμφισβᾶλλω, ὅτι τὸ ἐπιμύθιον τοῦ βιβλίου θὰ ὑπερβῇ ἐκεῖνο, ὅπερ ἐγὼ ἠθέλησα νὰ θέσω ἐν αὐτῷ.

Ποία δὲ ἡ ἀξία τοῦ ἔργου ; Κατὰ τὸν ἀναγνώστην.

Οἱ νέοι συγγραφεῖς συνειθίζουσιν ἵνα προτάσσωσι τῶν ἔργων των πρόλογον ἐπιστημονικῶς ἀνιαιρόν, ἐν ᾧ βεβαιούσιν ὅτι ἀπεκδέχονται εὐχαρίστως πᾶσαν ἔλλογον κρίσιν.

Ἀκηδὴς ἀπὸ φύσεως καὶ ἐκ συστήματος, παρέχω πλήρη ἀδειαν εἰς οἷονδήποτε νὰ ἐκφέρῃ καὶ μωρὰς ἔτι. Ἀλλ' ἂν ἡ τυφλὴ μοχθηρία, ἡ ἐπιθυμοῦσα τὴν ἀνυπαρξίαν τοῦ φωτός, ἐπειδὴ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς δὲν φωτίζονται ὑπὸ τῶν ἀκτίνων του, — ἀλλ' ἂν ὁ δημοσιογράφος, ὅστις ὀχυρούμενος ὀπισθεν ἐνὸς ψηφίου τοῦ ἀλφαβήτου τοξεύει τὰ βέλη τοῦ αἰσχους διὰ χορδῆς ἐξ ἄλωπεκῆς, ἀποβλέψωσιν εἰς τὴν βάσα-

νον, ἣν ὑπέστη τὸ πνεῦμά μου, ἀναγκάζομενον νὰ ἐπαίτῃ τὰ βιβλία, ἐξ ὧν ἡδύνατο μετ' ἐπιμόχθου μελέτης νὰ ἐξαγάγῃ τὰ διὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην ἀναγκαῖα γεγονότα. — ἂν ἀποβλέψωσιν εἰς τὸ νέον ὕψος, εἰς τὸ νέον θέμα, εἰς τὸ μέρος, ἐνθα με ἐξεσφενδόνισεν ἡ τύχη. — ἡ μομφὴ οὐδὲ κἂν νὰ ψιθυρίσῃ ἐν τοῖς ἀδύτοις τοῦ νοός θὰ ἐτόλμα, — καὶ θὰ ἐθαύμαζον τὴν καρτερίαν... ἀλλὰ τὸ εἶπον, παρέχω πλήρη ἀδειαν εἰς τὸν βουλόμενον νὰ εἴπῃ ὅσα ἂν θέλῃ μωρὰ.

Ἐν τούτοις, ἀναγνώστα, χαῖρε... Ἡ λέξις αὕτη, νομίζω ὅτι ἐναντίον αὐτῆς τῆς σημασίας τῆς, ἐξεγείρει πάντοτε θλιβερὰ συναισθήματα. Χαῖρε !.. Ἄν δὲ τὴν λύπην, ἣν αἰσθάνομαι ἐγὼ ἀπαγγέλλων τὴν λέξιν ταύτην, αἰσθάνεσθαι καὶ σύ, ἀκούων αὐτήν, κατὰ τὸ ἥμισυ, ... ὦ ! ἡ ἀμοιβὴ ὑπερηκόντισε τὰς ἐλπίδας μου.

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

ΤΕΛΟΣ

Εἰς τὸ προσέχες :

Η Β Ο Λ Η

Διήγημα Ἀλεξάνδρου Σ. Ποῦσιν μετὰφρασεῖς
Ἀγαθοκλείους Γ. Κωνσταντινίδου.

JULES LERMINA

A. B.

[Συνέχεια]

— Νὰ μάθωμεν... φεῦ ! ἀναμφιβόλως δὲν ἐλπίζετε εἰς ἐμέ ὅσον ἀφορᾷ τοῦτον. Ἄν καὶ ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς βοηθήσω, δὲν δύναμαι ὁμως τίποτε...

— Ἐχω ἓνα σύμμαχον, ἓνα ἀγαθὸν νέον, ἓνα δημοσιογράφον ὀνομαζόμενον Λαμπλέν. . . ὅστις μοὶ ὑπεσχέθη πᾶσαν τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ...

— Εὐχομαι νὰ εἶνε ἀποτελεσματικὴ. Ἀλλὰ περιμένετε, δὲν σᾶς εἶπα τὰ πάντα. Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συνομιλίας μας σᾶς ὁμίλουν περὶ τινος περιστάσεως, ἥτις μοὶ εἶχεν ἀνακαλέσει εἰς τὴν μνήμην πάσας τὰς ἀναμνήσεις ταύτας τοῦ παρελθόντος, τὰς τοσοῦτον παραδόξως ἀφυπνισθείσας, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ δυστυχὴς αὐτός Βαροδᾶς εἶνε ἀκόμη πεπληγμένος. . . Μὲ ἐρωτᾶτε πρὸ ὀλίγου, ἂν εἶχον ἐπανίδει τὴν κυρίαν Βερνιέ... τὴν εἶδον χθές...

— Χθές ;...

— Ἰδοὺ τί σᾶς ἐκπλήττει. Ναί, ἡ ὠραία Βερνιέ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου ἀνευ ἀκολουθίας, με δημοσίαν ἀμαξάν· εἶχον πρὸ μικροῦ λάβει τὸ γραμματίδιόν σας καὶ ἀπὸ τῆς μίας ἐκπλήξεως ἔπεσα εἰς τὴν ἄλλην...

— Καὶ τί ἤρχετο νὰ σᾶς εἴπῃ ;

— Δὲν θὰ σταματήσω ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἐκμυστηρεύσεων. Γνωρίζω πρὸς τίνα ὁμι-

λῶ. Ἡ κυρία Βερνιέ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πεντηκοστὸν σχεδὸν ἔτος ἀλλά, τῇ ἀληθείᾳ, εἶνε τόσον ὠραία, ὅσον ὅτε ἦτο εἰκοσάετις. Τὸ χροιά της κατέστη ὠχρόν, ἀλλ' οἱ χαρακτηρισ εἰλεπτόνησαν. Εἶνε κεφαλὴ ἀγάλματος μετὰ τοῦ πάντοτε σπινθηροβολοῦντος ἐκείνου βλέμματος, ὅπερ ἀφάρπαζει καὶ γοητεύει, καὶ μετ' ὠχρότητος, ἥτις παρέχει τὴν ἀπάτην τοῦ μαρμαρίου. Τέλος, γνωρίζετε, τί ἤρχετο νὰ μοῦ ζητήσῃ ἡ ὑπέρπλουτος κυρία Βερνιέ ;

— Χρήματα !

— Ἐπάνω κάτω... μοῦ ἐζήτηι νὰ πωλήσω διὰ λογαριασμόν της πρόσδοτον δέκα χιλιάδων φράγκων, προσερχομένων ἐκ γαλλικῶν χρεωγράφων, τῶν ὁποίων μοὶ ἐνεχείρισε τοὺς τίτλους...

— Παράδοξον ! διατί νὰ μὴ κάμῃ ἡ ἰδία τὴν πώλησιν ταύτην...

— Μοὶ τὸ εἶπε, καὶ ἀληθῶς ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας εἶδον ἐνώπιόν μου γυναικα, ἣν δὲν ἐγνώριζον συντετριμμένην, ἐξουθενωμένην, τεταπεινωμένην... Φαίνεται ὅτι ὁ σύζυγός της, ὁ ἀρχιεκατομμυριοῦχος κ. Βερνιέ, εἶνε ἀνθρωπὸς φοβερᾶς φιλαργυρίας... Ἐννοούμεθα... πᾶν ὅ,τι εἶνε ἐξωτερικὴ πολυτέλεια, οἰκιακὴ μεγαλοπρέπεια, τὸ πληρῶναι χωρὶς νὰ λογαριαζῇ. Ἄν πρόκειται ν' ἀγοράσῃ μίαν εἰκόνα, ἐν ἀγαλμα, δὲν δισταζει, βέβαιος ὅτι τὴν ἐπαύριον αἱ ἐφημερίδες θὰ ἐξυμνήσωσι τὸν Μαϊκήναν, τὸν προστάτην τῶν τεχνῶν... Ἀλλ' ἀρνέεται δέκα λουδοβίκεια εἰς τὴν σύζυγόν του, καὶ ὡς πρὸς τὸν υἱόν του...

— Ἐχει υἱόν ;...

— Ναί, νέον εἰκοσιπέντε περίπου ἐτῶν, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ μήτηρ του φαίνεται ὅτι αἰσθάνεται πάθος μεγάλον... Ἐ, λοιπόν, ὁ κ. Βερνιέ τῷ παρέχει ἀσήμαντον ἐπίδομα. Ἡ αὐστηρότης του, ἡ σκληρότης του διὰ τὸν νέον αὐτὸν εἶνε ὑπερβολικαί... καὶ ἡ μήτηρ του θέλει νὰ τὸν ἀποσπάσῃ ἐντεῦθεν. Διὰ τοῦτο θέλει νὰ τὸν στείλῃ νὰ κάμῃ μακρὰ ταξείδια εἰς Ἀσίαν καὶ Ἀμερικὴν. Ἄν καὶ ἡ καρδιά της αἰμάσῃ ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ν' ἀποχωρισθῇ αὐτοῦ, φαίνεται ὅτι εἶνε ἠναγκασμένη νὰ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Τὸ χρῆμα αὐτό, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν της ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν—ὕψηα σήμερον τὸ πρῶτ' εἰς τοῦ κολλυβιστοῦ μου—θὰ χρησιμεύσῃ ὅπως πληρώσῃ τὰ ἐξοδα τῆς ἐκδρομῆς ταύτης...

— Ἀλλά, εἶπεν ὁ συμβολαιογράφος σκεπτόμενος, πῶς, ἀφοῦ ὁ σύζυγός της κυρίας Βερνιέ ἀφίνει ταύτην πάντων ἐστερημένην, πῶς εὐρίσκειται εἰς κατοχὴν τοσοῦτον ἐνδιαφέροντος τίτλου ;... Δέκα χιλιάδων φράγκων πρόσδοτος ἀντιπροσωπεύει ποσὸν πλέον τῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων φράγκων.

— Ἐννοεῖται, δὲν τὴν ἠρώτησα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου—διότι τοῦτο θὰ ἦτο ἀδιακρίσια.

— Δὲν τῇ ὁμίλησατε περὶ τοῦ Βαροδᾶ ;...

— Μάλιστα, ἐπὶ στιγμὴν. Ὅτε ἤκουον τὰ παράπονά της ἐναντίον τοῦ συζύγου

της, δὲν ἡδυνήθην νὰ ἐμποδίσω ἐμαυτὸν τοῦ νὰ τῆς εἶπω : « Δὲν θὰ ἦσθε εὐτυχιστέρα, ἂν ἐνυμφεύσθε τὸν κ. Βαροδᾶν ! »

— Καὶ τότε ;

— Τὴν εἶδον τρέμουν καὶ ὠχρίωναν φρικωδῶς. Ἀλλὰ δὲν ἀπῆντησε τίποτε. Τοῦτο ἦτο ὁμολογία...

— Ἀλλὰ καὶ διανοοῦμαι ἂν πιστεύετε, ὅτι ἡ κυρία Βερνιὲ ἔχει διατηρήσει ἐπὶ τοῦ Βαροδᾶ πραγματικὴν ἐπιρροήν, καὶ ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ ὡς καὶ ὑμᾶς, τοῦτο δὲν παρέχει ἀμφιβολίαν, δὲν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ καταφύγωμεν εἰς αὐτὴν ἐν ταῖς λυπηραῖς περιστάσεσιν, αἵτινες παρουσιαζονται ;

— Δὲν σὰς ἐννοῶ...

— Σὰς εἶπον, καὶ ἡσθάνθητε ὡς ἐγώ, ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ κ. Βαροδᾶ κρύπτει μυστηρίον τι... Ἡ γυνὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ τὸν μισῇ, δὲν δύναται νὰ θέλῃ, ὥστε αὐτὸς νὰ πάσχει. Ἴσως, ἂν συνεμερίζετο τὰς ἐπιθυμίας ἡμῶν, θὰ ἐλάμβανε παρ' αὐτοῦ ὁμολογίαν τινά, ἥτις θὰ μᾶς ἐπέτρεπε νὰ τὸν ὑπερασπίσωμεν, νὰ τὸν σώσωμεν...

Ἡ δεσποινὶς Καρδινιὲ ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Ὑπερηφάνεια καὶ ἐγωϊσμός... ὁ χαρακτήρ τῆς Καρλόττας συνοψίζεται εἰς τὰς λέξεις ταύτας. Ὁ Βαροδᾶς κατηγορούμενος ἐπὶ ἐγκλήματι, θὰ καταστῇ δι' αὐτὴν ἀντικείμενον φρίκης. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ διακινδυνεύσῃ ἐαυτὴν διὰ τινος διαβήματος καὶ ποίου ; εἶμαι πεπεισμένη ὅτι οὐδὲ πρέπει νὰ τὸ συλλογίζωμεθα...

— Ἴσως ἔχετε δίκαιον. Ἀλλὰ τίς οἶδεν, ὅταν πνίγεται κανεὶς, ἀπὸ ποῖον κλάδον δὲν ἤθελε πειραθῇ νὰ κρατηθῇ ;...

— Θὰ κάμω μίαν ἀπόπειραν... Ἡ κυρία Βερνιὲ θὰ ἐπανεέλθῃ πάλιν τὴν ἐσπέραν τῆς πέμπτης, ὅπως λάβῃ τὰ χρήματά της. Θὰ φέρω τὴν συνδιαλέξιν ἐπὶ τοῦ δυστυχικοῦ αὐτοῦ Βαροδᾶ... Ἀλλὰ, τώρα τὸ σκέπτομαι, μοὶ λέγετε, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες διηγοῦνται τὸ δρᾶμα τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Ἀννης... Θὰ τὰς ἀνέγνωσε καὶ αὕτη ὡς ὑμεῖς... καὶ χθὲς ἐγνώριζε τὴν ἀλήθειαν. Ἰδοῦ, αὐτὸ μοῦ ἐξηγεῖ τὴν σχεδὸν κεραυνοβόλον συγκίνησιν, τὴν προκληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὀνόματος τούτου, αἰφνιδίως προφερθέντος... καὶ ὅμως οὐδὲ λέξιν οἴκτου ἐξέφερε. Σὰς τὸ λέγω, θὰ ἦτο ἀνοησία νὰ περιμένωμεν παρὰ τῆς γυναικὸς ταύτης, τῆς τετυφλωμένης ὑπὸ τῆς ὑπερηφανίας, γενναίου ψυχὸν τινὰ ὀρμὴν...

— Ἐν τούτοις δοκιμάσατε...

— Θὰ τὸ πράξω, ἂν καὶ εἶμαι βεβαία περὶ τῆς ἀποτυχίας. Τώρα, ὅτε γνωρίζω τὴν τρομερὰν ταύτην ὑπόθεσιν, δὲν δύναμαι ν' ἀποστῶ τοῦ νὰ τῆς ὁμιλήσω περὶ αὐτῆς. Ἀλλὰ τί θὰ ἀπαντήσῃ ; ἂν μοῦ ἀπαντήσῃ...

Ε'

Ὁ ἀγαθὸς Πολλὲ δὲν ἐνόει νὰ μείνῃ ἀργός.

Βεβαίως ἡ λακωνικὴ ἐπιστολή, ἡ προερχομένη ἀπὸ τοῦ Βαροδᾶ, τὸν εἶχε κά-

μει νὰ δισταζῇ ἐπὶ τῆς πορείας, ἣν ὠφείλε ν' ἀκολουθήσῃ :

— Πρὸς χάριν, σιωπῇ ! τῷ ἔλεγεν ὁ φίλος του.

Συγκατετίθετο νὰ τῷ ὑπακούσῃ, ἀλλ' ἐν τῷ αὐστηρῷ ὀρίῳ τῆς παρακλήσεως, ἥτις τῷ ἀπηυθύνετο. Νὰ σιωπῇ, ἔστω. Ἀλλὰ νὰ μὴ ἐνεργήσῃ, διατί ;

Ὁ Πολλὲ ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον κατεπίθετο περὶ τῆς ἀθρότητος τοῦ χημιχοῦ. Ἐλεγε καθ' αὐτὸν ὅτι περιστασεὶς ἀνεξήγητοι τὸν ὤθουν εἰς τὸ νὰ κατηγορῇ ἐκτὸν δι' ἐγκλημα, ὅπερ δὲν εἶχε διαπραξεί.

Ἀλλ' αἱ περιστάσεις αὗται ἡδύναντο νὰ ἐξαφανισθῶσι, καὶ τότε ἔδει νὰ εἰνέτις πάνοπλος ὅπως πολεμήσῃ, ὅπως ἐκμηδενίσῃ τὴν κατηγορίαν.

Ὅθεν ἡ μόνη ἀποδείξις περὶ τῆς μὴ ἐνοχῆς αὐτοῦ ἦτο ἡ ἄλλοθι παρουσία αὐτοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐγκλήματος. Ἐπρεπε λοιπὸν ν' ἀποδείξωσι τοῦτο, εὐθὺς ἀπὸ τοῦδε, κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον, καὶ νὰ σχηματίσωσι τὸν φάκελλον τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶνε πάντοτε ἔτοιμοι νὰ φέρωσιν εἰς φῶς ἐν ἣ δὲ περιπτώσει ὁ Βαροδᾶς ἀπῆτει ἐχεμύθειαν, αὕτη ἦτο δυνατὴ μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἤθελε μετατραπῇ εἰς συνενοχὴν ἐν τῇ δικαστικῇ πλάνῃ, παραδείγματος χάριν, μέχρι τῆς προτεραίης τῆς καταδίκης.

Ἡ κυρὰ Γρανσὸν δὲν ἐγνώριζε πλέον τὸν κύριόν της. Ὁ ἀρχαῖος συμβολαιογράφος, ὁ πρὸ μικροῦ ἥσυχος, τὸσον καθεστηκώς, δὲν ἡδύναντο πλέον οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ μείνῃ ἀκίνητος.

Πρῶτον πάντων παρεκίνησε τὴν οἰκονόμον του νὰ ὑπογράψῃ δῆλωσιν βεβαιούσαν τὴν παρουσίαν τοῦ Βαροδᾶ εἰς τὴν οἰκίαν του κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐσπέραν.

Εἶτα δ' ἐφοδιασθεὶς διὰ τῆς φωτογραφίας τοῦ φίλου του, ἐπορεύθη παρὰ τοῖς καπηλοῖς, τοῖς κατοικοῦσιν ἀπέναντι καὶ εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς οἰκίας του ἀπόστασιν.

Οὕτως ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ εὕρῃ ἀνθρακοπώλην τινά, ὅστις ἀκριβῶς τὴν ἐσπέραν ἐκείνην καπνίζων τὴν καπνοσύριγγά του ἐμπροσθεν τῆς θύρας του, εἶχε κάλλιστα ἰδεῖ τὸν ἀνθρωπὸν εἰσερχόμενον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πολλέ.

Ἀλλ' ὁ ἀνθρακοπώλης δὲν ἠγάπα καθόλου νὰ γράφῃ, ἐκ φόβου μὴ περιπλεχθῇ.

Ἐδέησε ν' ἀρκεσθῇ εἰς τὴν προφορικὴν αὐτοῦ μαρτυρίαν, τὴν ἄλλως τε σαφεστάτην, καὶ ἣν ὁ ἀρχαῖος συμβολαιογράφος ἀνέγραψε μετ' ἀκριβείας δημοσίῳ λειτουργοῦ.

Ὁ ἀνθρακοπώλης ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐπιβεβαιώσῃ αὐτὴν ὅπου ἤθελον, ἔφθανε μόνον νὰ τοῦ πληρώσουν τὸ ταξιδί του. Δύο ἔγγραφα εὕρισκοντο ἤδη ἐν τῷ φακέλλῳ, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐν ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τοῦ ζατρίκιου.

Εἶχε λοιπὸν δι' ἀποδείξεων ἐξακριβωθῇ ὅτι ὁ Βαροδᾶς εἶχεν ἔλθει εἰς Πασσὺ κατὰ τὰς ἑξ.

Ἀλλὰ τὸ μάλλον ἐνδιαφέρον ζήτημα ἦτο ἡ ὥρα, καθ' ἣν εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκεῖθεν.

Ἐκ τῶν μελετῶν τοῦ ὁ κ. Πολλὲ ἀνεδεικνύετο σχεδὸν ἀστυνόμενος. Ἐσχεν εὖ φαντασίαν ἰδέαν. Ἐπορεύθη εἰς τὸν σταθμὸν τῶν λεωφορείων, καὶ ἐκεῖ, ἐνθρονισθεὶς παρὰ τῷ οἰνοπώλῃ, ἠρώτησε τοὺς ἀμαξηλάτας καὶ τοὺς ὁδηγούς, δεικνύων εἰς ἕκαστον τὴν φωτογραφίαν.

Καὶ αὐτόθι ἐπίσης ἐπέτυχεν. Ὁ Βαροδᾶς δὲν συνεθίζεν ἄρα νὰ διδῇ εἰς τὸν ὁδηγὸν κανέν φιλοδωρημα δύο σολιδίων ; Ἐκτὸς τούτου, ἔφερε πῖλον μαλίστα πλατύφυρον, ἄξιον ἀγροτικοῦ ἱατροῦ. Τὸν ἐγνώριζον.

Ἦτο ὁ κύριος τῆς πέμπτης, καὶ ὁ ὁδηγός, ἀρχαῖος σταθμοδότης, ἐκαλλιγράφησε τὸ πιστοποιητικόν του. Μόνον ὁ κ. Πολλὲ ἐδέησε νὰ λάβῃ ποτήριον οἴνου ἐκ τῆς φιαλῆς, τοῦθ' ὅπερ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιστάσει ἤθελον ἀποσπάσει ἀπ' αὐτοῦ δυσάρεστον μορφασμόν, διότι ἦτο ὀλίγον οἰνογνώστης. Ἐν τούτοις ἀπλῶς ἐμειδίασε μόνον.

Τοῦ θριάμβου τούτου εὐχαριστοῦντος καὶ ἐνθαρρύνοντος αὐτόν, ἔλαβε τὸ λεωφορεῖον καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀλληλογραφίας, ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἀστέρος. Ἐκεῖ ἐγένετο δεκτὸς ἀρκετὰ κακῶς. Ἐνόμισαν ὅτι πρόκειται περὶ ἐντόνου τινὸς ἀξιώσεως καὶ ἔπειτα, τῇ ἀληθείᾳ, διήρχετο ἐκεῖθεν τόσος κόσμος ! Δὲν ἔμαθε τίποτε.

Οὐδὲν ἐπίσης ἐν τῇ πλατείᾳ Μονσαί. Ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐξηνητλημένος καὶ ἐν τούτοις εὐχαριστημένος.

Εὗρε τηλεγράφημα τοῦ Λαμπλέν. Ὁ δημοσιογράφος τὸν παρεκάλει νὰ εὐρεθῇ εἰς τὰς ἐννέα τῆς ἐσπέρας ἐν τῷ καφεῖν « Ὁ Πλούσιος ». Εἶχεν ἐνδιαφέρουσιν διακοίνωσιν.

Δὲν ἐξέφερεν οὐδὲ στεναγμόν.

Τὸ καθήκον ὠμίλει, καὶ οὐχὶ καθήκον ἐπιβαλλόμενον, ἀλλ' ὑποχρέωσις ἐκουσίας, ἥς ἂντ' οὐδενὸς ἐν τῷ κόσμῳ, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν κἂν ἤθελε συλλάβῃ τὴν ἰδέαν νὰ ὀλιγωρήσῃ.

Τὰ πάντα εἶχον διαταραχθῇ ἐν τῷ βίῳ του, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς μεθόδου ἐν τῇ ἀναγνώσει. Ὅτε ἔφθανεν ὁ « Ἀγγελιαφόρος », οὐδὲ βλέμμα ἔρριπτε πλέον ἐπὶ τοῦ Χρηματιστηρίου, περιφρονῶν τὰς τελευταίας εἰδήσεις, ἀλλ' ἔτρεχε παρευθὺς εἰς τὸ « Οἱ Παρίσιοι ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ », ἐνθα ὑπῆρχεν ἰδικαίτερα ἐπιγραφή : « Τὸ ἔγκλημα τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Ἀννης ».

Ἀνεγνώριζεν ὀρμεμφύτως τὸ ὕφος τοῦ Λαμπλέν, ἐγκρατέστατον, σαφέστατον, ἀνευ ἀξιώσεων.

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἰδοῦ τί ἀνέγνωσεν : « Ἄν καὶ ὁ κατηγορούμενος Βαροδᾶς δὲν ἐξηλθεν ἐκ Μαζᾶ ἀπὸ δύο ἡμερῶν καὶ εἰς οὐδεμίαν ἐξέτασιν ὑπεβλήθη, ἐν τούτοις στοιχεῖα νέα ἦλθον νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάκρισιν.

Ὁ κ. Ἀνθελμος Καρυβέρ, τὸ θῦμα, εἶχε, φαίνεται, ἐγκαταστῇ ἐν τῷ ἐνδικαίτηματι τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Ἀννης ἀπὸ

πλέον τῶν εἰκοσιν ἐτῶν, καί, ὡς εἶπομεν, εἶχε ποτὲ καταδικασθῇ εἰς ἑξ μηνῶν φυλάκισιν δι' ἔγκλημα τοκογλυφίας, ἥτις καταδίκη ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε σωφρονίσει αὐτόν.

• Εἶχε συναθροίσει περιουσίαν σχετικῶς σημαντικὴν, πολλὰς ἑκατοστύας χιλιάδων φράγκων, ὧν τὰ ἔχνη εὐρον ἐν τῇ οἰκίᾳ του εἰς ἀποδείξεις βεβαιούσας παρακαταθήκας κεφαλαίων καὶ τίτλων ἐν τῇ Τραπεζῇ τῆς Γαλλίας καὶ ἐν τῇ Γενικῇ Ἑταιρίᾳ. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔζη μόνος, μὴ ἔχων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του, εἰμὴ θεράπαιναν τινὰ ἐρχομένην ὀλίγας ὥρας κατὰ τὴν πρωίαν.

• Ἡ δικαιοσύνη κατέχει τὰ βιβλία, ἐν οἷς ἐνέγραφε τὰς ἐργασίας του, καὶ ἀνεῦρον ἐν αὐτοῖς μέγαν ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν ὑψηλὸν παρισινὸν κόσμον καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν κόσμον τῶν φιληδόνων.

• Ὁ Καρυβέρ δὲν ἐμπορεύετο τὰς ἀξίας, αἵτινες τῷ ἐνεχειρίζοντο πρὸς ἐγγύησιν. Τὰς ἐφύλασσε ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ καὶ προέβαινε αὐτὸς εἰς τὰς εἰσπράξεις αὐτοῦ.

• Παράδοξος λεπτομέρεια εἶνε ἡ ἐξῆς: Οὐδεμία ἐγγράφη εὐρέθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Ἀνδρέα Βαροδᾶ. Γνωστὸν ὅμως εἶνε, ὅτι ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τῷ ἀνευρεθέντι κάτῳ τῆς κλίμακος, καὶ ὅπερ θὰ ἔπαιεν ἀπὸ τοῦ φονέως, περιείχοντο δύο γραμματῖα εἰς διαταγὴν ἐκ δύο χιλιάδων φράγκων ἕκαστον.

• Τὰ γραμματῖα ταῦτα εἶχον ὑπογραφήν πρὸ δεκαπέντε μηνῶν, εἰς διαταγὴν τοῦ κ. Καρυβέρ. Φέρουσι τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1886 καὶ ἔληγον τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1887, ἀπλήρωτα λοιπὸν ἀπὸ τριῶν μηνῶν.

• Δὲν φαίνεται ἐν τούτοις γενομένη οὐδεμία καταδίωξις καὶ δὲν ὑπάρχει παρὰ τῷ τοκογλύφῳ οὐδὲν ἔχνης ἀλληλογραφίας τοῦ κ. Βαροδᾶ, ἔστω καὶ ἵνα ζητήσῃ ἀναβολὴν τινὰ καὶ ἐν τούτοις ὁ Καρυβέρ ἦτο ἀνηλεὲς πιστωτής.

• Μία τῶν χαρτοθηκῶν, τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ τοῦ γραφείου του, ἔφερε τὴν ἐμφαντικὴν ταύτην ἐπιγραφὴν: Πρὸς ἐκβίασιν, καὶ περιεῖχεν ἀρκετοὺς φκελλοὺς καταδιώξεων. Ἡ δολιότης τοῦ ἀνθρώπου τούτου εἶνε ἄλλως ἐκτὸς ἀμφισβήτησεως, καὶ ἐξ ἐγγράφων ἀνευρεθέντων παρ' αὐτῷ συνάγεται ὅτι μετεχειρίζετο συχνότατα τὸ ἐξῆς τέχνασμα, ἐκ τῶν ἀτιμωτάτων τυγχάνον· ἐδέχετο εἰς λογαριασμὸν πληρωμὰς ἐπὶ γραμματίων ἐκκρεμῶν, οὐδεμίαν σημείωσιν ἔγραφεν ἐπὶ τῶν ἐγγράφων, καὶ μάλιστα, ἀρνούμενος παντελῶς νὰ δώσῃ λογαριασμὸν εἰς τοὺς ὀφειλέτας του, ἐφύλασσε τὰ γραμματῖα καὶ ἐξωφλημένα ἀκόμη, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι τῷ ὀφείλετο ἔτι ὑπόλοιπόν τι ἐξόδων.

• Τοῦτο δηλοῦται σαφῶς ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας, ἐν ᾗ τὰ ἐκφραστικώτερα καὶ χυδαίωτα ἐπίθετα ἐπιδαψιλεύονται αὐτῷ.

• Ὁ ἀνακριτὴς ἐκάλεσεν εἰς τὸ γραφεῖόν του τοὺς πλείστους τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ,

οἵτινες ἴσως δὲν ὤφειλον τίποτε. Προφανῶς, καὶ παρὰ τὴν ἀπουσίαν παντὸς ἐγγράφου ἀφορῶντος εἰς αὐτόν, ὁ κ. Βαροδᾶς ἐγένετο θῦμα μηχανορραφίας τινὸς τοῦ εἵδους τούτου καὶ ἐξεδικήθη ἐν στιγμῇ, μανιώδους ὀργῆς εὐρεθείς. Ἰσως δὲ ἔφερε μεθ' ἐκτοῦ καὶ τὸν φάκελλον τὸν σχετικὸν εἰς τὰς ἐριδας ταύτας.

• Μίαν λέξιν ἀκόμη.

• Κατ' ἀρχὰς ἡ ἀνάκρισις εἶχε στραφῇ ἐπὶ πάντῃ ἄλλου ἔχνης, καὶ οὐδὲν ἦτο ἐχρεώσθη ἢ αἰ ἀμολογίαι τοῦ κ. Βαροδᾶ, ὅπως τοῦτο ἐγκαταλείφθη. Ἡ πλάνη αὕτη προήρχετο ἐξ ὁμοιότητος τῶν ἀρχικῶν, λίαν εὐεξηγήτου ἄλλως, λαμβανόμενου ὑπ' ὅψει τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, μεθ' ὧν ὁ αἰσχροκερδὴς τοκογλύφος εὕρισκετο εἰς σχέσεις.

— Κεὶ οὐδὲ λέξιν συμπαθείας, διὰ τὸν δυστυχῆ φίλον μου! Ἐσκέπετο ὁ κ. Πολλὲ μετὰ σκυθρωπῆς βαρυθυμίας.

Ἐπεθόμει νὰ συνηγορήσῃ ὁ δημοσιογράφος, νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀθώτητα τούτου. Ἄλλως ἐφαίνετο παραδεχόμενος τὴν κατηγορίαν, ἀναγνωρίζων αὐτὴν ὡς ὀρθῶς ἔχουσιν. Αὐτὸ ἦτο σχεδὸν προδοσία, καὶ ὁ ἀρχαῖος συμβολαιογράφος ἠρώτα ἐαυτὸν ἂν ὤφειλε νὰ διακόψῃ πᾶσαν συνεννόησιν μετ' ἀνθρώπου τόσο κακῶς τηροῦντος τὰς ὑποσχέσεις του.

Ὅπως οὐδέποτε ὅμως ἐπεφυλάσσετο νὰ τῷ εἴπῃ καθαρὰ τὰς σκέψεις αὐτοῦ.

Εἰς τὰς ἐννέα ἀκριβῶς ὁ κ. Πολλὲ εἰσῆρχετο εἰς τὸ καφεῖον ὁ Πλούσιος.

Κατ' ἀρχὰς ὀλίγον θυμωθεὶς ἐκ τοῦ φωταερίου δὲν εἶδε κανένα. Ἐπλανᾶτο ἀναμέσον τῶν τραπέζων, βλασφημῶν, ὅτε ὁ Λαμπλὲν, καθήμενος ἐν τῷ μέσῳ ὁμίλου, ἠγέρθη, ἦλθε πρὸς αὐτόν καὶ τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Πολλὲ ἐφαίνετο διστάζων νὰ τῷ δώσῃ τὴν ἰδικήν του:

— Καλὰ! εἰσθε θυμωμένος ἐναντίον μου! εἶπε γελῶν. Εἰς τί λοιπὸν ἔσφαλα πρὸς ὑμᾶς;

Εἶχον καθίσῃ οὐχὶ μακρὰν τοῦ ὁμίλου, δὲν ὁ δημοσιογράφος κατέλιπε πρὸ μικροῦ.

Ὑπακούων εἰς τὴν εἰλικρινεῖάν του ὁ κ. Πολλὲ τῷ εἶπε τὴν ἐντύπωσιν αὐτοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον του.

— Ἀγαπητέ μοι κύριε, εἶπεν ὁ Λαμπλὲν γελῶν, πολὺ ταχέως ὑποπευθεσθε. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἡμῶν συνδιάλεξιν σὰς ἠρώτησα ποῖος ἦτο ὁ κατὰλογος τοῦ δειπνοῦ σας; Διὰ τί; Διότι ἤθελον νὰ κρίνω, διὰ τῆς ἀκριβείας τῶν λεπτομερειῶν, περὶ τῆς σαφηνείας τῶν ἀναμνήσεων ὑμῶν. Τοῦτο ἦτο δοκιμασία παρομοία πρὸς ἐκείνην, ἣν ἐπιβάλλουσιν οἱ δικασταί, ἐν συνεδριάσει ὄντες, εἰς ἐκείνους, ὧν ἀπαιτοῦσι τὴν ἀπαγόρευσιν προσκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μετρήσωσι νομίσματα.

• Ἀπηντήσατε θετικώτατα εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου, εἰσθε ἄρα εἰλικρινής. Ἐ! λοιπὸν! αὐτὴν τὴν ἰδίαν δοκιμασίαν ἐπιβάλλω καὶ εἰς ἐμαυτὸν καὶ εἰς τὸ κοινόν. Μετῶ τὰ νομίσματα, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται

τὸ ποσὸν τῆς κατηγορίας καὶ τὸ προσθέτω νοερῶς· τὸ κοινὸν κάμνει τὸ αὐτὸ ἀπὸ μέρους του. Ἄς λάβωμεν ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ἀποτελεσμα, τὸ πᾶν ἔγκειται ἐνταῦθα.

[Ἐπεται συνέχεια].

†.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κυρίαν Φωτεινὴν Σπυρακοπούλου καὶ κκ. Σταμάτιον Περίδην, Παναγιώτην Ἀγγελῆν, Γεώργ. Ριζο, Κων. Νάκον, Ἀλέξ. Καρπουνῆν, Ἀθ. Βρυζακῆν, Γεώργιον Βούρδακῆν, Π. Παναγιώτου, Ἀγγελὸν Ρεκόπουλον, Δημ. Γεωργίου, Χαρ. Σιμόπουλον. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ἀθ. Ι. Λαουταρίδην, Ἀδελφὸς Παπούλη, Λ. Σωτηρόπουλον καὶ Δ. Φορμόζην. Ἀπεστάλησαν. — κ. Α. Δ. Μακρόπουλον. Ἀποδείξεις πληρωμῆς ἀπεστάλη. — κ. Γ. Βενάρδον. Ἐγράψαμεν. — κ. Ἰωάν. Ἀμοιραδάκην. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 16, ἀντίτιμον συνδρομῆς σας καὶ 15 ἔτι φύλλον «Απομνημονευμάτων». Εὐχαριστοῦμεν. — Ἀποδείξεις ἀπεστάλη. — κ. Ἀλεξάνδρον Παπαδοπούλου. Ἐλήφθησαν. Τὰ φύλλα ἐμπνούνται ταχικώτατα. Μήπως ἡ νέα σας διεύθυνσις εἶνε ἀνεπαρκής; — κ. Πάνον Ε. Κοντογούρην. Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 59, τυχ. ἐπιταγὴ πρὸς ἐξώφλησιν «Ἐκλεκτῶν» καὶ «Απομνημονευμάτων». Εὐχαριστοῦμεν. Ἀριθμοὶ 44 ἀπεστάλησαν. — κ. Π. Δ. Δούμουραν. Αἱ δρ. 5 ἐλήφθησαν. Συνεννόησθε, παρακαλοῦμεν, μετὰ τὸ κ. Α. Δ. Μπουλαντζᾶ καὶ διὰ προηγουμένα. — κ. Κ. Α. Ξανθοπούλου. Ἐλήφθησαν. Βιβλία ἀπεστάλησαν.

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς ἑπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιοῦνδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἵτησις νὰ συνοδεύηται μετ' ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Τὸ Φρούριον Σωμῶν δρ. 2.70 — Ἡ διδασκαλίσα μυθιστορία Εὐγενεῖος Σὺν δρ. 3.20 — Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια ἦτοι Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ — Μαξιμίλλ. μυθιστορία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δρ. 3.70 — Ὁ Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλλης, μυθιστορία Π. Ζακὸν δρ. 2.70 — Ὁ Ἰππότης Μάιος, μυθιστορία Ponson de Terrail δρ. 2.70. — Ἡ Ἀδελφούλα, μυθιστορία Ε. Μαλὼ (τόμοι 2) δρ. 2.80 — Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλδαῖρου, μυθιστορία Pierre Zaccone (τόμοι δύο) δρ. 3.30 — Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλλης, μυθιστορία Η. Émile Chevalier δρ. 4.70 — Ἐθνικαὶ εἰκόνες, ποιήσεις ὑπὸ Γεωργίου Μαρτινέλη, δρ. 4.70 — Βίος τοῦ Μωάμεθ, μετὰ παρατήρησεως περὶ Ἰσλαμικῆς θεολογίας ὑπὸ Οὐασικτῶνος Ἰρβινγγος δρ. 2. — Τελευταία ἡμέρα καταδίκου, ὑπὸ Βίκτωρος Οὐγκώ, δρ. 4. Αἱ Συνοικίαι τοῦ Λονδίνου δρ. 2.50 — Τὰ Μυστήρια τῶν Χαρμῶν, κατὰ μετὰφρασιν Κλεάνθους Τριανταφύλλου, δρ. 4.70 — Ἡ Ἑλμά, ἦτοι σκηναὶ ἐν Ἀνατολῇ, (τόμοι 2) δρ. 2.20 — Τὰ τέκνα τοῦ Γράν, ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν, δρ. 4. — Ἡ Γρύλλος τοῦ Μύλου, ὑπὸ Πονσὼν δὲ Τερράιλ, δρ. 2.20 — Ἡ Ἀμαξία Ἀρμόδος 13, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν, δρ. 11. — Ἐξημολογήσεις ἐνὸς Τέκνου τοῦ Αἰῶνος δρ. 2.20. — Ἐπιστολαὶ μιᾶς Μηδεντρίας δρ. 4.10. — Ἡ Μοσχομάγκα τῶν Παρισίων, ὑπὸ Πῶλ δὲ Κόκ δρ. 2.20 — Ἰστορία δύο Μελλονύμων, ὑπὸ Ἀλεξ. Μανζόν (τόμοι 3) δρ. 4. — Ὁ Καμπούρης τῶν Παρισίων ὑπὸ Πῶλ δὲ Κόκ δρ. 4.30 — Τὰ ἔχνη ἐνὸς Κακουρήματος δρ. 2.70 — Κλεοπάτρα δρ. 2.70 — Τὰ Μυστήρια τοῦ Κόσμου μετ' εἰκόνων, δρ. 4.70. — Ὁ Ἰωάννης ἀνευ ἐπιθέτου (τόμοι 2) δρ. 4.30 — Ἡ Μάμμη (τόμοι 3) δρ. 6.60 — Περιόδια ἐν Περσίᾳ, μετ' εἰκόνων δρ. 3.30. — Παρισίων Ἀπόκριφα, μυθιστορία Εὐγενεῖος Σὺν μετὰφρασις Ἰσιδωρίδου Ι. Σκυλίστου (τόμοι 10) δρ. 6. Ἡ καλύβη τοῦ Θωμά ἢ ὁ βίος τῶν παύρων ἐν Ἀμερικῇ, ὑπὸ Ἑρριέτης Στόβης, μετὰφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ (τόμοι 2) δρ. 2.50.